

תלמודו בידו

דף מ עמוד א

א] באלו דרכים אתרוג שוה לאילן, ובאלו דרכים הוא שוה לירק, ומדוע ?

ב] לחכמים, כיצד דורשים "והיתה שבת הארץ לכם לאכלה" ?

ג] לחכמים, האם קדושת שביעית נוהגת במיני עצים, ומדוע ?

ד] לר' יוסי, כיצד דורשים "והיתה שבת הארץ לכם לאכלה" ?

א] לערלה ולרבעי: שוה לאילן, שנוהגים בו דיני ערלה, ורבעי [לאוכלו בירושלים או לפדותו]. לשביעית: לרבן גמליאל ור' אליעזר, שוה לאילן. וזמן החנטה קובע. לתנא במשנה ורבתינו באושא, שוה לירק. וזמן הלקיטה קובע.

למעשר: לרבן גמליאל ורבתינו באושא, שוה לירק. וזמן הלקיטה קובע. חנט בשנה השנית לשמיטה ונלקט בשלישית, נותן מעשר ראשון ועני. לר' אליעזר שוה לאילן, וזמן החנטה קובע ונותן מעשר ראשון ושני.

ב] 1. אין נהנים מפירות שביעית אלא הנאה הדומה לאכילה, שהנאתה וביעורה שוה. כלומר שההנאה והביעור באים כאחד, כגון סיכה והדלקת הנר. אך אסור לכבס ביין של שביעית, כיון שהנאת הלבישה באה לאחר ביעור היין. 2. קדושת שביעית נוהגת רק בפרי העומד להנאה בדומה לאכילה [שהנאתה וביעורה שוה].

ג] נוהגת: כלולב, שעיקר הנאתו לכבד בו את הבית, ובאותה שעה הוא מתקלקל ומתבער. אינה נוהגת: בסתם עצים העומדים להסקה, כיון שאופים בהם רק לאחר שנעשים גחלים. וכן אינה נוהגת בעץ לאבוקה, כי סתם עצים עומדים להסקה ולא להאיה.

ד] 1. אין נהנים מפירות שביעית אלא הנאה הדומה לאכילה, שהיא שוה לכל אדם. כגון לכבס בגדים ביין של שביעית. אבל לא לרפואה ובישום הבית. 2. קדושת שביעית נוהגת בכל דבר השוה לכל אדם, ואף בסתם עצים העומדים להסקה.